

skal lave om, men muligvis enten få orden ovre på Henning Larsens kontor eller i ministeriet.

Kent Kirk (KF):

Jeg synes også, at sagen er meget uoplyst. Det er jo derfor, at man får den mistanke, at der måske kan være andre grunde til, at man i den sidste ende forkastede projektet. Men det håber jeg at vi kan få lidt mere belyst, når vi får et svar på fru Margrete Aukens spørgsmål.

Det, jeg gerne vil spørge kulturministeren om, er: Hvordan kan man på den ene side i én sætning sige, at alt er foregået juridisk korrekt, og så i næste sætning sige, at kulturministeren ikke vil forholde sig til juraen i sagen? Det forstår jeg ikke rigtig, og det vil jeg gerne have at kulturministeren er i stand til at uddybe for mig.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige til hr. Kent Kirk, at det er foregået juridisk korrekt. Det, jeg naturligvis ikke kan forholde mig til, er de tolkninger, der nu kommer til udtryk i den klagesag, der løber. Det mener jeg nu er i advokaternes hænder og den dommers, der skal afgøre det i det udbudsnavn, der er nedsat.

Jeg kender ikke andre grunde end den, der er redegjort for i dommerbetænkningen til, at det ikke blev Henning Larsen.

Derfor skal jeg også sige til fru Margrete Auku, at det selvfølgelig er rigtigt, at det ikke er EU-direktivets skyld, at Henning Larsen tager seks forbehold. Det er kun Henning Larsens tegnestue, der har taget seks forbehold, hvoraf nummer 4 var af en sådan karakter, at dommerkomiteen afbrød sit arbejde for at få sikkerhed for, hvordan man skulle tolke det forbehold.

Jeg kan ikke svare mere, end jeg er klog til. Det forbehold blev over for mig beskrevet som et forbehold, der ikke kunne kvantificeres hverken i kroner, øre eller tid. Kortere sagt et gummiforbehold. Derfor kunne dommerkomiteen ikke tage hensyn til det projekt.

Den type konkurrence, som filmhuset er udskrevet efter, er en af flere muligheder. Der findes i EU-direktivet forskellige muligheder, forskellige typer konkurrence. Det kan være rene priskonkurrencer. Det var dette ikke. Det var det på Holmen med arkitektkonkurrencen. Det kan være rene projektkoncurrencer.

Det var det her ikke; det var derimod f.eks. Den Sorte Diamant ved Det Kongelige Bibliotek. Dette her var en anden type konkurrence, og

derfor kan jeg også til hr. Bent Hindrup Andersen meget nøje sige: Det har været beskrevet fra starten af prækvalifikationskonkurrencen, altså den konkurrence, hvor man fandt frem til de fem tegnestuer, der skulle med. Det har været beskrevet nøje, der er blevet stillet spørgsmål, og der blev givet svar fra Byggedirektoratet i Undervisningsministeriet på, hvad konkurrencen gik ud på, og på hvilke præmisser konkurrencen var udskrevet. Jeg tror ikke, at der er nogen af de deltagende, der overhovedet har været i tvivl.

Det sidste, jeg godt vil sige, er: Det er muligt, at andre i dette land kan, men en minister kan ikke tillade sig at se bort fra et direktiv og et direktivs regler i det øjeblik, det er implementeret i dette lands lovgivning, og dermed er jeg naturligvis nødt til at handle i overensstemmelse med de regler, der findes. Jeg tror, at alt muligt andet kunne give anledning til storm i Folketingssalen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu kan man jo diskutere, om det er en storm, eller om det er en stille vind. Men der er i hvert fald ingen tvivl om, at det har skabt en ret stor usikkerhed og en ret stor utilfredshed omkring resultatet af denne her arkitektkonkurrence.

Jeg vil gerne igen spørge ministeren om, hvorfor ministeren har valgt at udskrive denne her konkurrence inden for direktivet. Jeg har ikke fået svaret på det endnu. Ministeren nævner selv, at der er nogle lande, der ikke bruger den. Derfor vil jeg spørge: Hvad er begrundelsen for, at man har gjort det?

Det andet, jeg gerne vil spørge ministeren om, er, om det er rigtigt, som der står i Politiken fredag den 27. januar 1995, hvor ministeren er citeret for følgende: »Det er helt urimeligt, at arkitekturen skal arbejde under det indre markedes hat. Det pågældende direktiv hører hjemme på erhvervsministerens bord, og jeg vil nu tage kontakt til Mimi Jakobsen.«

Jeg mener sådan set, at hvis det er korrekt citeret, udtrykker det for mig at se, at det har overrasket ministeren, at direktivet muligvis har haft den karakter. Så jeg vil spørge, om det her er gældende for ministerens holdning.

Så vil jeg endelig komme med en kommentar med hensyn til forbeholdet. Jeg har selv deltaget i utrolig mange konkurrencer tidligere. Det er en ganske almindelig praksis inden for erhvervet. Jeg kan ikke se, at der er noget odiøst i at tage sådan et forbehold. Det eneste, der ligger i et